

ции“ или „ангели“, както кабалистите назовават последиците от Неговите проявления.

*Във порои житейски, в ураган от дела
нагоре се мятан,
надолу летя!
Смърт и рождение,
безбрежно море,
вятър, движение,
страст, битие.
Тъй век подир век се нижат през стана,
на Бога тъка аз жива премяна³⁶⁶.*

Тези премени са безброй, но никоя от тях не е Бог, макар Църквата да твърди, че онези, с които тя разполага, били наистина божествени. Така например принцовете в Ориента изпращали старите си дрехи в отдалечените провинции, за да бъдат почетени, точно както Геслер направил с шапката си³⁶⁷ – това е една много, много стара история, която дълго ще се разказва в различни краища.

Малко по-нагоре споменах едно съчинение на Паоло Гриланди за магьосничеството. Пълното му заглавие е „Tractatus de Hereticis et sortilegiis, omnifariam Coitio eorumque penis. Item de Questionibus et Tortura ac de Relaxatione Carceratorum“ – накратко ще рече: „Трактат върху еретиците, вещиците и всякакви други нарушители на Седмата заповед, разпит чрез изтезаване и държане в затвора“. За времето си това било основно *vade mesum*, т.е. ръководство за юристите и духовенството, особено

---

³⁶⁶ Вж. Йохан Волфганг фон Гьоте, „Фауст“, част първа – б. пр.

³⁶⁷ Херман Геслер – споменава се в легендата за Вилхелм Тел. Геслер бил управител на швейцарския кантон Ури. Той закачил шапката си на един кол в центъра на столицата Алтдорф и заповядал всеки, който минава, да се покланя в знак на уважение. Вилхелм Тел игнорирал заповедта и след серия приключения убил Геслер – б. пр.